

Cal General

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Cal General. Clot del Tufau. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament	Forma part del grup de cases del Clot del Tufau.

Coordenades:

Latitud:	41.6615
Longitud:	1.83226
UTM Est (X):	402779
UTM Nord (Y):	4612853

Classificació

Número de fitxa	08262-32
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani
Segle	XVIII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 001A00020
Autoria de la fitxa	María del Agua Cortés Elía
Data de registre de la fitxa:	dt., 27/07/2004 - 02:00

Descripció

La casa consta de dos cossos principals que comparteixen part de la teulada, i dos cossos afegits, un per la banda de migdia i l'altre per la de tramuntana. L'estructura és senzilla, de planta, pis i golfes, amb teulada a

doble vessant amb el carener perpendicular a la façana principal que s'obre a ponent. Es troba situada al costat de la riera de Castellet en un terreny que fa desnivell, de manera que una part de la casa, la façana nord, queda a nivell del terreny mentre que els baixos de la resta de la casa també queden a nivell però per sota del pis. La porta principal s'obre a la façana nord, és allindada i senzilla. Murs exteriors de pedra de diferents mides i finestres voltades de blocs de pedra ben tallats. L'interior està estructurat en dues crugies. A la planta baixa hi ha dues crugies paral·leles a la façana principal (direcció N-S); la meitat oest forma un espai cobert amb una volta de canó amb la pedra disposada de forma plana i dividida per la meitat per un mur de pedra ben tallada i una porta que comunica els dos costats. A la banda est, hi ha també dues voltes de mig punt una mica rebaixades i disposades en direcció contrària a la volta anterior. En la zona de més cap al sud hi havia el celler, on s'obrien les boixes de les tines i on encara hi ha dos barrils. L'accés a la zona de les voltes es realitza a través d'una porta allindada de pedra que es troba protegida amb un cobert afegit que forma un terrat al pis superior. En aquest cobert es guarda una premsa de vi accionada per un volant de ferro; és un model senzill i modern de premsa. La planta pis no presenta elements interessants. Hi ha dues tines ubicades en espais diferents. Una es troba situada dins la mateixa estructura arquitectònica de la casa, a l'angle sud-est; i l'altre en una estructura de planta quadrada afegida a la façana sud. Les dues tines són circulars i amb les parets folrades amb cairons de ceràmica vermells. Actualment no s'utilitzen i fan de magatzem.

Observacions:

Té dues tines. Davant la casa hi ha l'estructura d'una sínia. Conserveu també alguns barrils i una premsa de ferro.

Història

Cal General es troba a un petit nucli format per diverses masies: cal General, cal Xesc, cal Monclar, cal Josepó, cal Mestre, cal Papa, cal Tinet i cal Fiter, situades al Clot del Tufau. El cultiu de la vinya i la seva comercialització va provocar un important creixement amb ampliació de la superfície conreable i la roturació de nous camps en un territori de superfície difícil que va obligar a la construcció de murs de pedra seca presents a tot el territori, i que va permetre el desenvolupament d'una pagesia rabassaire al voltant dels grans masos de la zona. El petit propietari, a més de conrear el seu petit tros de terra, era parcer d'un o més propietaris grans, ja que es veien obligats per garantir la seva subsistència. A mitjans del segle XVIII i XIX es comencen a construir la major part de les cases del Clot del Tufau i del Serrat de la Beguda. El nom li ve del mas Tufau que hi havia al Pla de Sant Llorenç. Les masies del Clot del Tufau depenen parroquialment de Castellgalí, perquè la relació amb la parròquia de Sant Vicenç era difícil al no existir un pont per travessar el Llobregat. La majoria eren cases de parcers que treballaven per cal Fiter, el mas més important, i que al 1865 comptava amb 22 parcers (AMSVC, Amillament). La casa actual de cal General és fruit de la unió de tres cases que estaven juntes: cal General, cal Felip i cal Felicó, fet que es veu clarament en l'estructura arquitectònica. És una casa de la segona meitat del segle XVIII, com les del seu voltant i que va sorgir com a casa de parcers de les terres. No conserveu documentació.

Bibliografia

AA.VV. (1977). Les masies. A El Breny, número extraordinari Festa Major de 1977.

